

کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

۱۷ آذر ۱۳۸۵ - ۸ دسامبر ۲۰۰۶

سرمدبیر : آذر مدرسی

www.hekmatist.com

امسال چپ و آزادیخواهی صحنه گردان اصلی بود

صفحه ۲

به حزب دمکرات

پیوندید!

در حاشیه بحران سازمان زحمتکشان

کوروش مدرسی

kurosh.modarresi@gmail.com

حمایت آمریکا و احزاب ناسیونالیست کرد در عراق از طرف دیگر بود. نفوذ قوم پرستی در پرتو تبلیغات کمونیستی، انسانی و ضد قوم پرستانه ما و به تبع آشکار شدن نتایج دهشتبار این گرایش در به تباهی کشاندن عراق برای مردم کردستان ایران، تضعیف شد. دایره عمل آمریکا و احزاب ناسیونالیست کرد عراق در مقابل جمهوری اسلامی بعد از اشغال عراق، کاهش پیدا کرد. و نتیجه انتخابات کنگره آمریکا آخرین میخ را به تابوت پیام های خوشبینانه آقای مهتدی از واشنگتن، کوبید. این امید هم از میان رفت.

سازمان زحمتکشان دچار یک بحران عمیق هویتی است. کنگره اخیر آنها و بی نتیجه ماندن آن، این واقعیت را به خوبی نشان میدهد. خروج از این بحران، بنحوی که به نفع جامعه و به نفع تثبیت حداقل موازین متمدنانه در فضای سیاسی ایران و کردستان تمام شود، تنها یک راه دارد. این جریان باید به حزب دمکرات به پیوندد.

جریان زحمتکشان ده سال، به ابتکار و حمایت مالی و سیاسی اتحادیه میهنی کردستان و بر متن دو امید شکل گرفتند. دو امیدی که هر دو به یس تبدیل شدند.

اما اینها تمام مشکل سازمان زحمتکشان نیست. کل ناسیونالیسم کرد و از جمله حزب دمکرات که به همین امامزاده های سازمان زحمتکشان دخیل بسته بودند، هم امروز در بحران هستند. بحران هویتی سازمان زحمتکشان پایه دیگری دارد. این سازمان از ابتدا تصمیم گرفت به عنوان یک موجود "ذو حیاتین" قدم به عرصه جامعه بگذارد. سازمان زحمتکشان محتوای ناسیونالیستی خود را در یک قالب چپ در مقابل جامعه گذاشت. از یک طرف بعنوان یک سازمان ناسیونالیست کرد

امید اول، امید به جریان دو خرداد بود. امید این بود که سیاست اسلام خندان آقای خاتمی "حق کرد" را بدهد. یعنی خیل تحصیلکردگان ناراضی کرد را در حاکمیت بر مردم کردستان شریک کند و پست و مقام و حقوق تضمین شده برای آنها فراهم کند. امیدوار بودند که خاتمی، مهتدی هارا به حاکمیت "امارت کردستان" برساند. این امید بر باد رفت.

امید دوم، امید به قدرت قوم پرستی کرد از یک طرف و

بقیه در صفحه ۳

دروغ بر رهروان آزادی و برابری

دانشگاه راه نشان میدهد

دانشجویان عزیز!

خبر تجمع چند هزار نفره شما امروز در مقابل دانشگاه تهران، اجتماعاتتان در شهرها و دانشگاههای دیگر در این روز و روزهای قبل، برای میلیونها نفر جان به لب آمده از خفقان، فقر، دیکتاتوری و نابرابری در ایران، درچه امیدی به آینده ای آزاد و برابر برای همگان بلز کرد. درود بر شما! درود بر شما که با تلاشی خستگی ناپذیر، عزم و اراده ای محکم علیه تمام موانع و تهدیدات پلیسی رژیم، امروز دانشگاه را، این سنگر آزادی و برابری را، با اجتماع هزاران نرفتار و با شعارها و مطالبات انسانی تان تسخیر کردید.

بقیه در صفحه ۸

صفحه ۴

دانشگاه پادگان نیست!!

صفحه ۵

گزارش لحظه به لحظه از تجمعات اعتراضی دانشگاه ها

صفحه ۷

گزارشی از فعالیت فعالین کنگره آزادی عراق

صفحه ۷

در عراق انتظار جایز نیست! سگ زرد برادر شغال است

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

امسال چپ و آزادیخواهی صحنه

گردان اصلی بود

بهرام مدرسی

کمونیسیت: ادامه کار به نظر شما چه خواهد بود؟

بهرام مدرسی: تا آنجا که به این روز مربوط میشود، ادامه کاری وجود ندارد! این يك آکسیون بود و تمام شد. اتفاقاً باید متوجه باشیم که این واقعا يك آکسیون بود! خصوصیت چپ رادیکالی که در این روز خود را نشان داد، این است که کالیبری بی‌بهایت عمیق را از خود نشان داد، کالیبری که نشان میدهد، امکان کار بزرگ و اجتماعی را دارد، کالیبری که راستش در نقطه مقابل آن چپ سنتی قرار میگیرد، که آکسیون

دهندگان تظاهرات این روز، دفتر تحکیم وحدت هم بود، ظاهراً آنقدر ها هم از صحنه خارج نشده اند.

بهرام مدرسی: برای اعلام اینکه هنوز هستند و نفسی میکشند، خودشان را کنار این چپ قرار دادند، داستان برعکس است. این آنها بودند که خود را کنار چپ ها قرار دادند به برعکس. در تظاهرات هم يك نفرشان صحبت کوتاهی کرد و رفت.

کمونیسیت: رژیم اسلامی چه عکس العملی نشان داد؟

bahram-modarresi@freenet.de

کمونیسیت: ۱۶ آذر امسال رنگ دیگری داشت. تفاوت آن با سال های قبل چه بود؟

بهرام مدرسی: البته امروز که این مصاحبه صورت میگیرد، سه شنبه ۱۵ آذر است. فردا قرار است در دانشگاه های دیگر هم در سطح کل کشور مراسم های دیگری هم برگزار شوند. تفاوت ۱۶ آذر امسال تا اینجا، همانطور که گفتم، در راه و پرچمی بود که این روز به جامعه و دانشجویان و کلا به همه نشان داده شد. سال های قبل انجمن اسلامی ها، تحکیم وحدت و غیره اساساً صحنه گردان مراسم های این روز بودند، چپ و آزادیخواهی و برابری طلبی اساساً بعنوان "اپوزیسیون" این جریانها ظاهر میشد. امسال این چپ و آزادیخواهی بود که صحنه گردان اصلی بود. شعارها، مطالبات و اساساً کل اتفاقی که افتاد سنگینی و اهمیت این چپ را نشان داد. سال های قبل اگر "اقمار" دوم خرداد اساساً بستری برای سازماندهی يك ۱۶ آذر یکدست، البته از نظر خودشان، بود، امسال این چپ و بقولی "چپ رادیکال" بود که کل ۱۶ آذر را یکدست کرد، شعارهایش را هماهنگ کرد و یکجا آن را مقابل همه قرار داد. این اتفاق بسیار بزرگی در سیاست امروز ایران است. آن را فراموش نکنید. بخصوص اگر ببینیم که با شکست دوم خرداد و انحلال عملی آن پرچم "رسمی" و "قانونی" و "مجاز"، عملاً خلائی در متشکل کردن مبارزات مردم و به میدان آوردن آن بوجود آمد، با این شکل و سنگینی که چپ ها امروز ۱۶ آذر را سازمان دادند، درواقع آن خلا را پر کردند، هرچند فعلاً در صحنه دانشگاه، اما مهم این است که این چپ به خودش و به جامعه نشان داد که "این کاره است" که میتواند و عملاً این کار را هم کرد. دیدن عکس های این روز بخصوص از تهران جدا شغف آور است و قابل افتخار.

کمونیسیت: اما یکی از فراخوان

... امسال این چپ و آزادیخواهی بود که صحنه گردان اصلی بود. شعارها، مطالبات و اساساً کل اتفاقی که افتاد سنگینی و اهمیت این چپ را نشان داد.

... برای رژیم اسلامی این به میدان آمدن قطعی يك چپ رادیکال برای پر کردن خلأ رهبری در مبارزات مردم و در این جا دانشجویان بود، چیزی که قبلاً ولی فقیه شان در این باره "هشدار" داده بود.

بهرام مدرسی: دستتان درد نکند، خسته نباشید و زنده باشید! این جنبشی است که صدای پایش را باید در همین مناسبت ها، حداقل فعلاً، شنید. باید به استقبال این جنبش رفت.

۱۵ آذر

این آکسیون خوب نتیجه آن هزار کار دیگری است که به آن اشاره. خوب بعد از تمام شدن آن باید برویم سر ادامه کار اصلی مان!

کمونیسیت: پیامتان به برگزار کنندگان این روز چیست؟

برایش همه چیز است! انقلاب و سوسیالیسم و همه، بجز آکسیون! این چپ متوجه است که این فقط يك آکسیون است، با تمام شدن آن باید کاری را که تا بحال انجام داده است، ادامه دهد. خود را گسترش دهد و هزار کار دیگر.

بهرام مدرسی: رژیم بسیج بسیل زیادی کرد که نگذارد "کار به جاهای باریک" بکشد. اما دانشجویانی که در جلوی در ورودی دانشگاه بودند، به کمک

آن ها که در داخل دانشگاه بودند در را شکستند و به بقیه پیوستند. در طول کل مراسم به نظر میرسد تلاش کردند که زیاد خود را داخل نکنند. بعد از تظاهرات هم علیرغم تلاشی که کردند تا دانشجویان را در زمان خروج از دانشگاه دستگیر کنند، ظاهراً موفق نشدند. من هنوز خبر موتقی از دستگیری های احتمالی را دریافت نکرده ام. اما مستقل از این جنبه ها، برای رژیم اسلامی این به میدان آمدن قطعی يك چپ رادیکال برای پر کردن خلأ رهبری در مبارزات مردم و در این جا دانشجویان بود، چیزی که قبلاً ولی فقیه شان در این باره "هشدار" داده بود. شعارهای این روز هم به نوبه خود بخوبی رابطه این آکسیون و رژیم اسلامی را بیان میکند.

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

از صفحه ۱ به حزب دمکرات ...

افراطی اعلام موجودیت کرد و از طرف دیگر قالبی که برای این موجودیت انتخاب کرد، ظاهر یک سازمان چپ داشت. رهبری سازمان زحمتکشان تلاش کرد تا با سوء استفاده از محبوبیت و سابقه یک جریان چپ و یک حزب کمونیستی در کردستان ایران، برای خود اعتباری بیش از حزب دمکرات کسب کند. رهبری زحمتکشان تلاش کرد که خوشنامی، فعالیت، سیاست ها و در نهایت جان کسانی که با شعار "زنده باد سوسیالیسم" به کام نیروهای رژیم و نیروهای ناسیونالیسم گرد رفته بودند را به اهرم پیشبرد سیاستی تماما ناسیونالیستی، تبدیل کند. با نام کومه له کار خود را شروع کرد.

این استفاده اپورتونیستی، این ترکیب ناسیونالیسم و سوسیالیسم، مثل همیشه به یک جریان ناسیونال - سوسیالیست و فاشیست به معنی دقیق کلمه شکل داد. درست مثل همه جریانات ناسیونال - سوسیالیست، سازمان زحمتکشان علاوه بر طیفی از ناسیونالیست های کرد، طیف وسیع تری از کسانی را به خود جلب کرد که از سر تعلق به آرمان های کمونیستی و آزادیخواهانه (که کومه له سمبل آن بود) به آن پیوستند. خود کومه له در عمق یک انفعال و بی خطی سیاسی جنبه ای برای آزادیخواهان ملیتانت در جامعه کردستان نداشت و از طرف دیگر کمونیزم کارگری هم هنوز آن قدرت لازم را نداشت که بتواند مردم را در ابعاد توده ای به خود جلب کند. صف زحمتکشان از همان ابتدا "مقورم" و با بحران متولد شد.

بحران هویتی زحمتکشان امروز ناشی از همین واقعیت که به خاطر از دست رفتن امیدهایش، سرپل کرده است. سازمان زحمتکشان دارد سیر دگرپسندی را تجربه می کند. به یک جریان یک بانی را طی می کند. کمک به تسریع این پروسه به نفع جامعه کردستان و به نفع بالا بردن استاندارد و موازین مبارزه سیاسی و مدنی در ایران است. سازمان زحمتکشان نه کمونیست است و نه چپ! یک سازمان ناسیونالیست کرد است که پیوستن آن به بستر اصلی ناسیونالیسم کرد، یعنی حزب دمکرات، از چند جنبه مهم است. اولاً باعث روشن شدن بیشتر صف بندی های سیاسی در کردستان و در ایران میشود و صف بندی های سیاسی را واقعی تر و شفاف تر میکند.

تمایز ناسیونالیسم و سوسیالیسم یک تمایز واقعی است. برجسته تر شدن این تمایز فضای سیاسی کردستان و ایران را بالغ تر میکند و به مردم اجازه میدهد که آگاهانه میان ناسیونالیسم کرد و سوسیالیسم انتخاب کنند.

ثانیاً - یک گانه شدن هویت دوگانه سازمان زحمتکشان از طریق پیوستن اش به حزب دمکرات، به همه کسانی که اشتباهاً به صف این سازمان پیوسته اند مجال میدهد که تکلیف خود را روشن کنند. این بعلاوه به رهبری سازمان زحمتکشان هم مجال میدهد که از دست محظورات سیاست "یک بام و چند هوا" و "ناسیونالیسم چپ نما" نجات پیدا کنند و به صراحت سیاست های سنتی ناسیونالیستی خود را بدون هیچ شائبه "چپی"، در پیش گیرند. در این سیر است که نتیجتاً منشأ بحران هویتی زحمتکشان از میان میرود. ثالثاً از آنجا که سازمان زحمتکشان به سابقه ای که به او تعلق ندارد دست برده است، تنها اتکای آن به این گذشته نه سیاست هایش که "خون شهیدان" آن است، و این کار به زحمتکشان شکل یک گروه باند سیاهی و خون پرست داده است، ختم بحران و پیوستن آن به حزب دمکرات، خاتمه این سیر این شکل و شمایل باند سیاهی هم هست.

سازمان زحمتکشان یک سازمان ناسیونالیست کرد است و بهترین خدمتی که به خود و جامعه کردستان میتواند بکند این است که "کشف حجاب" کند و علناً و رسماً به حزب ناسیونالیست کرد، یعنی حزب دمکرات بپیوندد. این برای همه بهتر است.

۶ دسامبر ۲۰۰۶

طبق گزارش رسیده به مرکز خبری سازمان جوانان حکمتیست روز ۱۴ آذر تجمع بزرگی از ساعت ۱۲ تا ۴ در دانشگاه صنعتی سهند تبریز بر گزار شد. دانشجویان در این تجمع با سر دادن شعارهای از قبیل "دانشگاه زنده است" دانشجویان خیز "دانشجوی زندانی آزاد باید گردد" "اتحاد، آزادی، برابری". خواستار آزادی زندانیان سیاسی شدند و حمایت خود را از تجمع فردا در دانشگاه تهران اعلام کردند. همچنین دانشجویان در این تجمع با بیان کردن مسائل مختلف خواستار خروج نیروهای نظامی بسیج از دانشگاه شدند. در پایان قطعنامه این تجمع قرائت گردید که متن آن را در زیر مشاهده می کنید.

قطعنامه پایانی تجمع دانشجویان دانشگاه صنعتی سهند تبریز به مناسبت ۱۶ آذر

سکوت آغاز نیستی است اما زنده تر از آن، انفعال است. انسان منفعل، خود مرگ است. تلاش حکومت های مستبد همواره در جهت منفعل کردن دانشجویان است و در این راه از هیچ ابزاری فروگذار نمی کند. اما جنبش دانشجویی نشان داده که همواره در برابر ظلم، بیداد، استبداد و استعمار سکوت نخواهد کرد و با اسلحه تفکر، پایه های استبداد و ظلم را در خواهد نوردید. جنبش دانشجویی با دو خاصیت اصلی خود، یعنی آرمانخواهی و استقلال از قدرت، همواره حکومت های مستبد را به چالش کشانده و سایه های ترس را از حریم جامعه زنده کرده است.

جنبش دانشجویی به عنوان زنده ترین جنبش موجود در ایران، که بیش از نیم قرن از حیلت خویش را پشت سر گذاشته، هیچگاه اسیر سیاست بزی نمی شود و به صورت هدفمند و با برنامه به سوی بزرگترین شعارهای خود، که نیازهای متن جامعه اند، حرکت می کند. مبارزه با فقر، تلاش برای آزادی، عدالت و برابری، همواره در متن حرکت فعالان دانشجویی بوده و خواهد بود.

ما دانشجویان دانشگاه صنعتی سهند نیز آزادی، عدالت و برابری را فریاد می زنیم و ضمن حمایت از تجمع روز چهارشنبه (۱۵ آذر) در مقابل دانشگاه تهران و دعوت از همگان برای شرکت گسترده در آن، به مسئولین تمامیت خواه نظام و مسئولین دانشگاه تک صدایی هشدار می دهیم که شعله ی خاموشی ناپذیر جنبش دانشجویی نه تنها هیچگاه خاموش نمی شود، بلکه همواره پایه های حکومت ظلم و جور را در خواهد نوردید.

گفت و شنود با رهبری حزب حکمتیست

پیرامون مباحثات و مصوبات کنگره اول حزب

کمونیت کارگری ایران - حکمتیست

لندن: شنبه ۱۶ دسامبر

فاتح شیخ، آذر مدرسی، سعید آرمان

تلویزیون پرتو

هر جمعه بین ساعت ۵ و نیم تا ۶ و نیم بعد از ظهر بوقت تهران از کانال یک (شبکه هات برد) پخش میشود، تکرار برنامه ظهر روز بعد.

تلفن تماس:

۰۰۴۶۷۰۷۳۹۹۸۶۸

parto.tv@gmail.com

به حکمتیست ها به پیوندید!

دانشگاه پادگان نیست!!

جنبشهای بزرگ جهان پیروزمندی های خود را پیش از هر امر دیگر، از درک نقادانه تجربه ای کسب می کنند که در تاریخ زنده مبارزه اشان، هر لحظه آن را پشت سر می گذارند.

انتظار بازگشت جنبش دانشجویی ایران به مسیر پاکوفه "اصلاحات" و تکرار پروژه شکست خورده "دنباله روی از امیدواران به مراجع قدرت"، نفی مغرضانه و آگاهانه تک تک امکانات نویافته پیروزی این جنبش در حرکت به سوی خواسته های برحق آن است.

گسست جنبش دانشجویی از "فلسفه و جنبش سیاسی موسوم به اصلاح طلبی"، جز محصول درک نقادانه امروز جنبش از همان تجربه منتهی به شکست "اصلاحات" چیز دیگری نیست. این گسست، گشایش دریچه امیدی است که استقلال جنبش دانشجویی از دستگاه قدرت و ایستادن آن بر پایهای آزموده خود را نوید می دهد.

آگاهی جنبش از این حقیقت که او عضو پوینده و متکاملی از اندامواره (ارگانیزم) روبه رشد جامعه ایران بوده و از این رو در ارتباط و هم سرنوشتی ارگانیک با دیگر جنبش های مترقی این جامعه است، هم اکنون دانشگاه و دانشجویان را از قالب تنگ يك صنف سیاسی معترض به در آورده و آنها را به جنبشی اجتماعی و همبسته ناگزیر مبارزات پیگیر کارگران، زنان، جوانان و دیگر گروهها و اقشار تحت ستم جامعه تبدیل کرده است. سیاسیگری امروزی جنبش دانشجویی، به همین سبب می بایست از عضویت اکتیو اجتماعی و دخالتگری پیگیرانه او در هر امر کوچک و بزرگ جامعه ایران نشأت گیرد.

امسال ۱۶ آذر روزی ست که دانشگاه های سراسر کشور رو به جامعه ایستاده و تداوم مبارزه اشان برای دستیابی به جامعه ای آزاد و برابر برای همه گان را به یکایک مردم اعلام می کنند. تجربه کنونی جنبش دانشجویی، در کنار تجربه ی مبارزات سرسختانه طبقه کارگر و جنبش آزادی خواهانه ی زنان ایران، محصول آگاهی این جنبشها از این حقیقت است که "دست یابی به مطالبات بر حق مردم تنها به نیروی اتحاد مردمی و بریدن قطعه آن از هرگونه دخالت از بالا و یا از خارج ممکن است".

با در نظر گرفتن چنین حقایقی است که امروز جنبش دانشجویی اعلام می کند که خواسته های خود را نه از طریق متوسل شدن به درگاه مراجع قدرت داخلی و خارجی، بلکه با اصرار قطعه آن دانشجویان بر انکاب به نیرو و اراده آگاهانه خود مردم ایران به شرح زیر دنبال می کند:

۱- جنبش دانشجویی به زندگی در جامعه ای امید دارد که در آن فرد فرد انسانها از آزادی های سیاسی - اجتماعی خود (به عنوان حق طبیعی افراد بشر) بهره مند بوده و در آن از تمامی امکانات و ثروتهای جامعه به طور برابر برخوردار باشند. تنها در چنین جامعه ای است که امکان اعتلای استعدادهای نهان جامعه فراهم می آید. جنبش بر این باور است که دست یافتن به چنین جامعه ای جز از طریق اتحاد مستحکم آن با دیگر جنبشهای روبه جلوی جامعه به ویژه جنبش طبقه کارگر و جنبش زنان غیر ممکن است. با در نظر قرار دادن این افق متعالی است که دیگر خواسته های دانشجویان به صورت لوازم و شروط اولیه رسیدن به چنین جامعه ای، در ادامه مطرح می شود.

۲- جنبش خواستار حذف فضای شبه نظامی دانشگاه ها - به همراه تمامی علایم و عواقب آن از قبیل احکام انضباطی سنگین و پوشش اجباری دختران دانشجو (به عنوان نمونه ای از تبعیض و تفکیک جنسی)، اخراج اساتید، طرح ستاره دار کردن دانشجویان، ثبت نام مشروط دانشجویان تحصیلات تکمیلی، تفکیک جنسی سرویس ها و بوفه های دانشکده ها - در تمام دانشگاه های کشور بوده و ضمناً به جد خواستار محاکمه عاملان قتل دانشجوی سبزواری می باشد.

۳- آزادی فعالیت تشکلهای و نشریات مستقل دانشجویی، مصون از هر گونه تیغ سانسور - را حق گذشت ناپذیر دانشجویان دانسته و در مسیر تحقق این خواسته پیگیرانه تلاش خواهد کرد.

۴- با توجه به عملکرد ضعیف وزارت علوم، خواستار برکناری فوری وزیر علوم و رؤسای انتصابی دانشگاه ها می باشد.

۵- با پافشاری بر حق بدیهی آزادی بیان، خواستار لغو تمامی احکام قضایی مربوط با فعالین سیاسی کشور و آزادی زندانیان سیاسی - به ویژه دکتر زرافشان و کیل پرونده ی قتلهای زنجیره ای - می باشد.

۶- از کوچکترین مطالبات و مبارزات طبقه کارگر ایران قویاً نفاع کرده و خود را متحد استراتژیک جنبش کارگری ایران می داند و از آزادی تشکیل سندیکا و تشکلهای آزاد و مستقل کارگری و نیز حق اعتصاب کارگران قطعه حمایت می کند. خواستار لغو اصلاحیه قانون کار بوده و ضمناً پیگیرانه خواهان آزادی آقای منصور اساتلو - رئیس هیأت مدیره سندیکای اتوبوس رانی تهران - و بازگرداندن ایشان و همکاران شان به محیط کار می باشد.

۷- قویاً خواستار برابری مطلق زنان و مردان در عرصه حقوقی، سیاسی و اجتماعی و رفع هرگونه تبعیض جنسی بر علیه زنان می باشد.

۸- جنبش با هر گونه دخالت خارجی - اعم از اشکال نظامی یا الگوی فرساینده تحریمهای سیاسی و اقتصادی - در سرنوشت مردم ایران به جد مخالف بوده و اعلام می کند که نتایج چنین اقداماتی تنها فلاکت و سیه روزی هر چه بیشتر مردم این کشور را به همراه خواهد داشت. این سیه روزی با فراهم شدن شرایط برای سربر آوردن خطرناک ترین نیروهای تبهکار جامعه با قوت هر چه تمام تر باز تولید خواهد شد.

دانشگاه امروز سنگری برای پاسداری از حقوق و آزادی های مردم ایران است. بقای این سنگر و گسترش دامنه ی قوت آن تنها در پرتو اتحاد جنبشهای برآمده از بطن همین "مردم" ممکن خواهد بود. به همین سبب جنبش دانشجویی نیروهای مترقی بالقوه و بالفعل موجود در جامعه را به اتحاد با یکدیگر برای رسیدن به خواسته ها و مطالبات همسویه اشان فرا می خواند.

در همین راستا، در تاریخ چهارشنبه، ۱۵ آذر از ساعت ۱۲ ظهر، تجمع بزرگ دانشجویان تهران در مقابل دانشکده ی فنی دانشگاه تهران برگزار می شود. همه دانشجویان و آزادیخواهان جامعه را به شرکت در این تجمع فرا می خوانیم.

دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاههای ایران

آزادی، برابری، حکومت کارگری

گزارش لحظه به لحظه از تجمعات اعتراضی در دانشگاههای مختلف

مرکز خبری سازمان جوانان - حکمتیست

دانشگاه مازندران:

مراسم بزرگداشت روز دانشجو امروز (سهشنبه ۱۴ آذر) در پردیس مرکزی دانشگاه مازندران (بابلسر) برگزار شد. در این تجمع که بسیار باشکوه تر از سالهای گذشته برگزار شد، حدود ۷۰۰ نفر از فعالین دانشگاه مازندران (بابلسر، بابلسر، ساری) شرکت کردند. این تجمع از دو لحاظ با تجمعات دانشجویی سالهای گذشته متفاوت بود: اول رنگ و بوی آن که کاملاً متمایل به چپ بود (هر چند طیف وسیعی از دانشجویان در تریبون آزاد آن سخنرانی کردند) و دوم برگزاری آن توسط فعالین مستقل دانشجویی.

این مراسم با خواندن سرود و شعارهای صنفی و سیاسی آغاز شده و پس از یک راهپیمایی، روبه روی سردر دانشکده ی علوم انسانی و اجتماعی تریبون آزادی برگزار شد. در این تریبون آزاد به انتقاد از سیاستهای دولت مهرورزی و کلیت جمهوری اسلامی در قبال زندانیان سیاسی، دانشجویان تویخ شده و ستاره دار، وضعیت تشکل های مستقل دانشجویی و ... پرداخته شد. لازم به ذکر است که در این روز حضور نیروهای امنیتی و اطلاعاتی در داخل و خارج از دانشگاه بسیار چشمگیر بود اما دانشجویان با درک این موقعیت که با این تعداد از تجمع کنندگان کاری از دست مسئولین حراست (که به شخصه در کنار تجمع کنندگان حضور داشتند!) ساخته نیست، بسیار پرشور در صحنه حاضر شدند. در آغاز تجمع یکی از گماشتگان حراست که در حال فیلمبرداری از تجمع بود، با تهدیدها و شعارهای دانشجویان مجبور به ترک مکان تجمع شد.

تعدادی از شعرهایی که روی پلاکاردهای این تجمع به چشم می خورد عبارت بود از: دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد، سه دانشجو در سه هفته شرمندان کجارفته، یک زمین یک نژاد، آزادی برابری برای همه، رهایی زن رهایی جامعه است، اعدام جزای هیچ گناهی نیست، دانشجو کلرگر اتحاد اتحاد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، There Is Alternative، ما در راه رهایی چیزی جز زنجیرهایمان برای از دست دادن نداریم

دانشگاه صنعتی سهند تبریز:

طبق گزارش رسیده به مرکز خبری سازمان جوانان حکمتیست روز ۱۴ آذر تجمع بزرگی از ساعت ۱۲ تا ۱۴ در دانشگاه صنعتی سهند تبریز برگزار شد. دانشجویان در این تجمع با سر دادن شعارهای از قبیل "دانشگاه زنده است" دانشجو بیا خیز " دانشجوی زندانی آزاد باید گردد " "اتحاد، آزادی، برابری". خواستار آزادی زندانیان سیاسی شدند و حمایت خود را از تجمع فردا در دانشگاه تهران اعلام کردند. همچنین دانشجویان در این تجمع با بیان کردن مسائل مختلف خواستار خروج نیروهای نظامی بسیج از دانشگاه شدند.

دانشگاه زنجان

روز ۱۴ آذر دانشجویان دانشگاه زنجان به مناسبت ۱۶ آذر دست به تجمع اعتراضی زندانیان تجمع با استقبال پر شور دانشجویان روبرو شد. تجمع کنندگان خواستار آزادی زندانیان سیاسی و بخصوص رضا عباسی از فعالین سیاسی اسبق دانشگاه که اکنون در زندان است شدند. همچنین در این گرد همانی که با وجود مخالفت ریاست دانشگاه برگزار شد، مباحثی مانند قتل های زنجیری ای، ۱۸ تیر و اخبار تازه اعتراضات دانشجویی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت.

دانشگاه تهران

تا ساعت ۳۰/۹ دقیقه صبح روز ۱۵ آذر: بنا به گزارشات رسیده از روز گذشته کارت های دانشجویی دانشگاه تهران به وسیله ی نیروهای حراست چک می شد و به دانشجویان دیگر دانشگاه های اجازه ورود داده نمیشد. این امر امروز تشدید شده است.

تا ساعت ۳۰/۱۰ صبح روز ۱۵ آذر: از ساعت حدود ۴۵/۹ درب های دانشگاه تهران واقع در خیابان ۱۶ آذر به حالت نیمه بسته در آمده اند و عبور و مرور دانشجویان دانشگاه تهران به سختی صورت می گیرد. علاوه بر نیروهای حراست در جلوی هر کدام از درب های دانشگاه تهران ۲ تن از نیروهای نظامی و چند تن از نیروهای امنیتی با لباس شخصی حضور دارند. حدود ساعت ۱۰ نیز درب اصلی دانشگاه تهران به طور کامل بسته شد. آرام آرام در خیابان های اطراف نیروهای ضد شورش و امنیتی مستقر می شوند.

تا ساعت ۱۱ صبح روز ۱۵ آذر: هر لحظه بر حضور نیروهای انتظامی در اطراف دانشگاه تهران افزوده می شود. پیاده روی طرف درب اصلی دانشگاه تهران به طور کامل در اختیار نیروهای ضد شورش قرار دارد. درب اصلی دانشگاه معروف به درب ۵۰ تومانی نیز در اختیار آنان است و آن را بسته اند. در خیابان ۱۶ آذر نیروهای انتظامی و ضد شورش درب ها آن را در کنترل خود گرفته اند و آمد در آن به سختی صورت می گیرد. همچنین بنا به اخباری که رسیده است مراکز نیروهای انتظامی و امنیتی در خیابانهای فخر رازی و ۱۲ فروردین مملو از نیروهای ضد شورش یگان ویژه می باشد که در حالت آماده باش به سر می برند. در ضمن نقاط خیابان وصال شیرازی و انقلاب تبدیل به محل تجمع موتورسواران نیروی انتظامی شده است که با لباس های مخصوصی بر موتور های خود حالت آماده باش سوار هستند.

تا ساعت ۳۰/۱۱ صبح روز ۱۵ آذر: علیرغم تمامی تدابیر شدید امنیت و انتظامی دانشجویانی که موفق به ورود به دانشگاه تهران شده اند مصمم هستند که برنامه خود را برگزار کنند. آنان آخرین هماهنگی ها را انجام داده اند و پلاکارد ها و شعار های خود را آماده کرده اند و هم اکنون از تمامی دانشکده های دانشگاه تهران به سمت دانشکده فنی در حال حرکت هستند.

به سازمان جوانان حکمتیست بپیوندید!

تا ساعت ۳۰/۱۲: در ساعت ۱۲ دانشجویان تجمع خود را جلوی سر در اصلی دانشکده فنی آغاز کرده و به سمت درب ۱۶ آذر رفتند و آن جا بعد از تقابلی که با نیروهای حراست و انتظامی درگیر شدند با سردادن شعار های: "حراست درو وا کن"، "آزادی مساوات تحریم انتخابات"، "درو بشکن درو بشکن" با کمک دیگر دانشجویانی که در پشت درب اصلی خیابان ۱۶ آذر ایستاده بودند بالاخره در ساعت حدود ۳۰/۱۲ موفق شدند که درب ۱۶ آذر را بشکنند و حدود ۵۰۰ نفر از دانشجویان و افرادی که پشت درب بودند موفق به ورود به دانشگاه شدند و در این لحظه شعار: "دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد" توسط این جمعیت حدود هزار نفره سر داده شد.

تا ساعت ۱۳: دانشجویان پس از آن که موفق شدند به کمک دیگر دانشجویانی که در بیرون دانشگاه قرار داشتند درب ۱۶ آذر را بشکنند بارها هیپمایی به سمت سر در دانشکده فنی دانشگاه تهران رفتند. جمعیت این دانشجویان بالغ بر ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ نفر تخمین زده می شوند این دانشجویان در حین هیپمایی خود و تجمع در دانشکده فنی شعار های زیر را سر می دادند: "دانشجوی می میرد ذلت نمی پذیرد" - "وزیر بی کفایت استعفا استعفا" - "آزادی مساوات تحریم انتخابات" - "مرگ بر دیکتاتور" - "زندانی سیاسی آزاد باید گردد".

تا ساعت ۳۰/۱۳: سخنرانی ها ادامه دارد. علی رضا نیکو نسبیتی از فعالین دفتر تحکیم که صبح امروز هنگام ورود به دانشگاه توسط نیرو های حراست مورد ضرب و شتم قرار گرفته بود در سخنانی عملکرد نا مناسب وزارت علوم را نکوهش کرد و در مورد دانشجویان ستاره دار و فضای امنیتی برای دانشجویان فعال سیاسی و صنفی صحبت کرد. پس از ایشان آقای تقی رحمانی - سیاسی در سخنانی به لزوم اتحاد بین تمامی دانشجویان و جنبش ها در مقابل استبداد حاضر سخنانی ایراد کردند.

پس از ایشان بهزاد باقری بیانیه ای را از طرف فعالین چپ دانشگاه های تهران خواند که در آن ضمن حمایت از خواست دانشجویان مبنی بر- حق آزادی بیان و حق تشکل های مستقل دانشجویی به مسائل صنفی - سیاسی دانشگاه خصوصاً تفکیک جنسیتی که ظلم به زنان دانشجو است اشاره شده بود. همچنین در بخش دیگری از این بیانیه برزوم اتحاد استرژیک بین جنبش های دانشجویی - کارگری و زنان صحبت شده بود. همچنین در این بیانه آمده بود که تمامی زندانیان سیاسی خصوصاً ناصر زیرافشان و کیل خانواده های قربانیان قتل هلزنجیره ای و منصور اسانلو رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگری تاکید شده بود. و در نهایت از مبارزات آزادی خواهانه و برابری طلبانه جنبش دانشجویی جنبش طبقه کارگر و جنبش زنان حمایت شده بود.

شعار هایی که در این زمان سر داده شد: "دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد" - "مرگ بر استبداد" - "مرگ بر دیکتاتور" - "ستاره دانشجو مدال افتخار است" - "آزادی مساوات تحریم انتخابات" - "اسانلو، زرافشان آزاد باید گردند" - "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" - "دانشجو کارگر اتحاد اتحاد!"

پلاکارد هایی نیز با مضامین مختلف در میان دانشجویان به چشم می خورد از جمله:

زر افشان - اسانلو آزاد باید گردد - ۳ خودکشی ۲ مرگ ۱ قتل این است دانشگاه - آزادی بیان و تشکل مستقل دیوار های استبداد فرو خواهد ریخت - رهایی جامعه رهایی نان است - تشکل کارگری ایجاد باید گرد از مبارزات کارگران سندیکا شرکت واحد حمایت می کنیم - ستاره ها را به آسمان بزرگ گردانید نه کارنامه دانشجویان

ساعت ۱۵: در ادامه سخنرانی ها چند تن دیگر از دانشجویان حول و حوش مسائل صنفی و سیاسی دانشگاه ها صحبت کردند از جمله سعید حبیبی از فعالین چپ دانشجویی در سخنانی ضمن اشاره به فضای کنونی استبداد حاکم بر جامعه و فضای نظامی خارجی بر این نکته تاکید کرد که اکنون باید در دو جبهه استبداد داخلی و امپریالیسم خارجی مبارزه کرد و همچنان که استبداد و خفقان داخلی را به چالش باید کشید باید جلوی خطر حمله نظامی خارجی و تحریم های اقتصادی که مردم عادی را تحت فشار مضاعف قرار می دهد مقاومت و مبارزه کرد.

در پایان پیام ابراهیم یزدی دبیر کل نهضت آزادی می خواست خوانده شود که با اعتراض شدید تمامی دانشجویان حاضر در تجمع روبرو شد و دانشجویان حاضر در تجمع با سر دادن شعار و اعتراض اجازه

ندادند پیام دبیر کل نهضت آزادی خوانده شود و مشی سازشکارانه این تشکل را محکوم کردند.

بعد از پایان سخنرانی ها دانشجویان با در دست گرفتن پلاکارد هایی که شعار های شان بر آن نقش بسته بود به سمت سر در اصلی دانشگاه تهران حرکت کرده اند.

ساعت ۳۰:۱۵: دانشجویان توانستند سد ایجاد شد توسط نیرو های حراست در جلوی سر در دانشگاه تهران را بشکنند و در نهایت در- پشت سردر اصلی دانشگاه تهران دست به تجمع بزدند. نیروی انتظامی و نیروی های سرکوبگر امنیتی به همراه یگان های ویژه ضد شورش- جلوی سر در دانشگاه به ردیف ایستاده بودن و همچنین خیابان انقلاب و پیاده رو های مقابل دانشگاه را هم تحت نظر خود داشتند. عبا این وجود مردم به نشانه همبستگی با دانشجویان در مقابل دانشگاه در پیاده رو ها و خیابان انقلاب دست به تجمع زده بودند

دانشجویان در زمان تجمع در پشت سردر اصلی دانشگاه تهران شعار هایی بر ضد نیروهای سرکوبگر انتظامی و امنیتی سر دادند از جمله: "نیروی انتظامی خجالت خجالت" - "پلیس مزدور نمی خوایم حکومت زور نمی خوایم"

سپس با تجمع چند دقیقه ای در پشت درب ۱۶ آذر شعار وزیر بی کفایت استعفا استعفا را سر دادند و سپس به سمت میدان وسط دانشگاه تهران رفته و در آنجا آرام آرام قصد پایان دادن به تجمع خود را دارند.

بنا به اخبار رسیده نیرو های امنیتی و انتظامی با قرار دادن اتوبوس های ویژه و خودرو های ویژه قصد دارند که پس از خروج دانشجویان دست به دستگیر گسترده آنان بزدند. اکنون دانشجویان همچنان در دانشگاه به سر می برند و بیرون دانشگاه و خیابان های اطراف آن در محاصره نیروهای نظامی و امنیتی قرار داد.

www.jawanx.com
سازمان جوانان کمیتست

۱۶ آذر روز دانشجو را باید به روزی که صف بسیار بزرگی از آزادیخواهان بر علیه استبداد رژیم اسلامی و اعتناق های مومنانه شعار آزادی و برابری را سر میدهند تبدیل کنیم.

مرکز خبری سازمان جوانان - حکمتیست

به سازمان جوانان حکمتیست بپیوندید!

گزارشی از فعالیت فعالین کنگره آزادی عراق

تهیه و تنظیم از سعید کرامت

نشست سوم شورای مرکزی کنگره آزادی عراق در ماه نوامبر برگزار شد. در طی این نشست فعالیت کنگره آزادی عراق و وضعیت سیاسی جامعه عراق مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در ادامه این مباحث شورای مرکزی توافق کرد برای پیش بردن موثرتر امر کنگره آزادی عراق، لازم است که نیروی مسلح خود را افزایش داد. علاوه بر این ایجاد رسانه های گروهی نظیر تلویزیون و روزنامه بایستی در اولویت قرار گیرند. تقویت بنیه مالی این کنگره موضوع دیگری بود قرار شد مورد توجه جدی قرار گیرد.

نیروهای مسلح کنگره آزادی عراق نقشه آدم ربایی یک نیروی مسلح را که قصد تشدید تخاصمات قومی داشتند، نقش بر آب کردند. عده ای مسلح در یکی از مناطق مرکزی عراق اقدام به دانه کردن پست بازرسی بقصد ربودن شهروندان عادی بر مبنای تعلق قومی و یا مذهبی شان کردند. اما نیروهای مسلح کنگره آزادی عراق به این توطئه پی برآمدند در تدارک مقابله با آنها بر آمدند، اما آدم ربایان متوجه جنب جوش نیروهای مسلح کنگره آزادی عراق شدند و منطقه را ترک کردند.

در یک اقدام دیگر تحت حمایت نیروها مسلح کنگره آزادی عراق: کنفرانسی توسط فراسیون شوراها و اتحادیه کارگران عراق و چند تشکل کارگری دیگر برگزار شد. در این کنفرانس علیرغم جنگ داخلی و نا امنی در عراق، تعداد قابل توجهی از نمایندگان تشکلهای کارگری از شهرهای بصره، هله، کربلا، محمودیه، اسکندریه و بغداد شرکت کرده و ضمن حمایت از کنگره آزادی عراق، نارضایتی خود را وضع کنونی عراق، اشغالگری، جنگ قومی و بی حقوقی کارگران و زنان ابراز داشتند.

در ادامه فعالیتهای کنگره آزادی عراق، عده از فعالین سیاسی دفتر کنگره آزادی عراق را در سوئیس تاسیس کرده اند. این عده در بیانیه شان یاد آور شده اند: "کنگره آزادی عراق محدود به عراقی ها نیست. این کنگره قصد دارد که تمام آزادیخواهان را در سطح بین المللی برای حمایت از مردم عراق بسیج کند". این اطلاعیه همچنین از نیروهای مترقی سوئیس خواسته است که به کنگره آزادی عراق بپیوندند.

در عرصه بین المللی نیز بنابر محمد و هوزان محمود در تلاش برای جلب توجه افکار عمومی به مردم عراق بوده اند. هوزان محمد که نماینده سازمان آزادی زن عراق و در عین حال سخنگوی کنگره آزادی عراق در خارج است؛ برای یک سمینار دو روزه به پرتغال دعوت شده بوده از وضعیت عراق سخن گفت. در طی این سمینار بسیاری از فعالین سیاسی و کارگری و نمایندگان احزاب پای سخنان هوزان محمود نشستند. این سفر از جانب رسانه های گروهی در سطح وسیعی انعکاس پیدا کرد.

بنابر محمد، رئیس سازمان آزادی زن عراق برای شرکت در میز گردی پیرامون زندگی زنان و کودکان در عراق به نیویورک آمریکا دعوت شد. در این میزگرد بنابر محمد در مورد تاثیر جنگ و نا امنی بر زنان و کودکان عراق برای حاضرین سخنرانی کرد که با استقبال وسیعی روبرو شد.

در عراق انتظار جایز نیست! سگ زرد برادر شغال است

آرش حمیدی

عراق را دارد و صد هزار نیروی خود را در آمریکا حفظ خواهد کرد.

ساده لوحی است اگر کسی فکر کند سیاست دو حزب دمکرات و محافظه کار آمریکا بر سر ماندن یا رفتن از عراق متفاوت است. طرح مسئله مانند یارفتن و جدال این دو جناح بر سر این مسئله تنها تاکتیکی برای انتخابات در آمریکا است.

جنگ امپریالیستی آمریکا با میلارد ها دلار هزینه در خاورمیانه بدون حضور نظامی طولانی مدت آمریکا در عراق ممکن و به صرفه نیست و بر سر این استراتژی هر دو جناح آمریکا علیرغم ظاهر سازی ها، همزبان و همدل هستند.

مردم جهان چهره صلح طلب حزب دمکرات آمریکا را در دوران کلینتون و در خلال حوادث یوگسلاوی و سومالی و رواندا به خوبی دیده اند و می شناسند.

در زمان دولت کلینتون دمکرات

استفان هادلی مشاور امنیت ملی آمریکا، در سفر اخیر خود به عراق خیر اصول شش گانه برای بهبود وضعیت آمریکا در عراق را داده است. در بند چهار این اصول سخن از لغو تمام قوانین مصوبه فدرالیزه کردن عراق که متضمن تقسیم کردن عراق به سه منطقه خود مختار می باشد، شده است.

آش فدرالیزم قومی چنان شور شده است که صدای آشپز که آمریکلت نیز در طی این هفته در آورده است. ایاد علوی که خود نوکر آمریکاست، نیز از تقسیم قدرت بر اسس قومیت نالیده است و خواستار نظامی مدرن برای سیاست عراق شده است.

واقعیت اینجاست که جامعه عراق از هم گسیخته شده است و بازگرداندن آن به امنیت و مدنیت کاری بسیار دشوار است.

طبق گزارش نشریات آمریکایی همین هفته معلوم شده که آمریکا قصد ساخت ده پایگاه نظامی در

بود که یوگسلاوی را که کشوری پیشرفته بود در عرض چند هفته بمباران به خاک و خون کشیدند و تمام تاسیسات و کارخانه هایش را نابود کردند.

نباید فریب انتخاب دمکرات ها در مجلس، شعارهای آنان، تغییرلحن بوش و یا برکناری رامسفلد را خورد و نباید اجازه داد مردم عراق و منطقه به انتظار قدرت گیری دمکراتها و خروج نیروهای آمریکا از عراق بنشینند.

باید مردم عراق را با شعار لغو فدرالیزم قومی و مذهبی و خروج سریع نیروهای آمریکایی متحد ساخت. هرگونه سیاست انتظار به فاجعه ای می انجامد که تا کنون شاهدش بوده ایم. اتحاد مردم عراق حول حزب کمونیت کارگری عراق است که می تواند اوضاع را به نفع مردم عراق و بشریت زمان ما عوض کند.

۵ آذر

از سایتهای کنگره آزادی عراق و حزب کمونیت کارگری عراق دیدن کنید

www.ifcongress.org

www.wpiraq.net

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

درو بر رهروان آزادی و برابری دانشگاه راه نشان میدهد

شما دانشگاه را به مبارزین واقعی اش، به مبارزین راه آزادی و برابری، به مدافعین حق برابر زن و مرد، به مخالفین اعدام و مبارزین راه آزادی زندانی سیاسی، به حامیان حق کارگر و آزادی بیان و تشکل، باز گردانید. زنده باد تلاش موفق تان!

شما امسال روز دانشجو، ۱۶ آذر، پیش پای جنبش خلاصی از دیکتاتوری و خفقان، و در مقابل جنبش عدالتخواهانه مردم ایران، راه قرار دادید. راهی که باید همه از آن بیاموزند. راهی که نه تنها دست رد به سینه "به مسلخ بردن" جنبش آزادیخواهانه مردم ایران میگذارد، که پرچم مطالبات انسانی دانشجویان را بلند میکند و در راه تحقق آن اتحاد وسیعی در میان همه مبارزین راه آزادی و برابری ایجاد میکند. درود بر شما، اتحادتان و پلاتفرم انسانی مبارزه تان!

زنان آزادیخواه و کارگران مبارز!

دانشجویان فرزندان فکور، شجاع و روشن بین شماستند. فرزندان امسال دانشگاهها را با پرچم مطالبات انسانی شان تسخیر کردند و بر پرچم مطالباتشان برابری زن و مرد، حق کارگر، آزادی کارگران زندانی، و آزادی تشکل های کارگری را خواستار شدند. آنها با صدای رسا شعار کارگر، دانشجو، اتحاد، اتحاد، سردانند. مبارزه و اعتراض دانشجویان، مبارزه و اعتراض شماست. و باید از جانب فعالین حقوق زنان و طبقه کارگر مورد حمایت وسیع قرار گیرد. روزی که همزمان با دانشگاهها، در کارخانه ها هم در اعتراض به بیکاری و فقر، در اعتراض به بی حقوقی و برای آزادی و رفاه و به خاطر حمله به دانشجویان سوت های کارخانه به صدا درآید، روزی که همزمان با دانشگاهها میلیونها زن به سوتی آمده از نابرابری تحت یک رژیم ضد زن متحد و متشکل بلند شوند، آن روز در پیچه های امیدی که بخش های مختلف جنبش آزادی و برابری با اعتراضاتشان باز میکنند به دروازه های بزرگ سعادت و خوشبختی مردم ایران باز میشود. ۱۶ آذر امسال دانشگاه راه نشان میدهد. راه اتحاد و تشکل حول مطالبات انسانی خود. باید قدم در این راه گذاشت. زنده باد دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاههای ایران.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۱۵ آذر ۱۳۸۵

تماس با حزب

کوروش مدرسی لیدر حزب

koorosh.modarresi@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۷۴۸۶۳۰۸۳۳

رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان

husienzade_r@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۵۵۸۳۷

فاتح شیخ رئیس دفتر سیاسی

fateh_sh@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۱۷۵۱۲

عبدالله دارابی فرمانده گارد آزادی

darabiabe@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۵۲۱۶۳

نسان نودینیان دبیر کمیته خارج کشور

Nasan_nodinian@yahoo.de

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۳۸۷۲۵۱۸۵

بهرام مدرسی دبیر کمیته کل کشور

bahram-modarresi@freenet.de

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۴۹۴۴۰۲۰۱

جمال کمانگر دبیر سژمن جوانان حکمتیست

jamalkamangar@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۱۴۷۶۵۶۱۹

دبیر خانه حزب

mail@hekmat.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۳۰۳۷۹۵۲۶

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب:

www.hekmatist.com

www.jawax.com

www.marxhekmatociety.com

www.iran-telegraf.com

www.oktoberr.com

www.hekmat.public-archive.net

نه قومی، نه اسلامی، زنده باد هویت انسانی!